

Landskap: Blekinge Län

Upptecknat av: R. G. Pettersson

Härad: Mäddelby

Adress: Gillhärda Holmby

Socken: Gillhärda

Berättat av: August Andersson

Uppteckningsår: 1932

Född år 1845 i Gillhärda Holmby

2

Uppteckningen rör sig om de dödas återgång och hämd efter döden, efter som jag kommit i tillfälle att tala med min gamle berättare A. Andersson, som vi här en ny och ganska intressant berättelse om de dödas besök efter själ bortgång, dät påstås att de döda besökte sina äftarlevande på vissa tider och dagar? har dät förhållande?
 Att då har ja då man man där va säha par, för si där va mæll mä tåhett samma förfädans ti, o si där va för då att nå man bli ovänna på i väron säu sa man allte, ja si där ska du för i yän en gån nå ja bli döa i där ska allte in, för si säu fört en tåhler va döa säu va man beredda te o ta imot han, d v s, nu ha va begravd i yaladda, si där nåänd då att han him.

TILLFÖRLITLIGT

För dräng hönne
på husbonden och
hans familj.

saam hväll han va begravd i häkte pän hos sin osvän,
ya ska nu tala om en händelse som utspan sig här nere
i äströ smäntan hos en rikta i förnäma kungamp som
yoa alla männska orätt som han ha må i yöra, han ha
en drän som va lite bakom sig, då va älla en däkta brän
i si konen yoa må han va han veel, i drän stachas drän
en fick stölp i arbetu liäl nättu i daer, i int fick han
nät betalt hälla, män sin lile han syttu i drö, i dän dän
stachas dränen häänd att då va yoa dän sitta ba han te o
pän tala må prästen, män si då nähade konen te, för si
han sa endast te dränen, då du bara du ha int må
nan präst te för si han ha int yöra nät vi tassa, för
si du komma te hällime ändän, i dän sa dränen te
konen, att ska ya dit säu ska du må dit om ya vätt ska
dra dit dag må ya bliu drän, i int endast du utan säu
mæ som du äga i ha, för si ä ya tassa säu ska bli du
i dina bli tassa an ya ä, i dän ska ya ställa om drän.

MINRE TILLFÖRLITLIGT

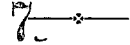
ä si då ble säu, för si säu foatt som han wa döä ä yvanda
 säu fram han ä hälate på sin gamle harkan, ä då ble int
 nämna sämilla vätt för si då wa varendo vätt säu lään
 som banen bevd, ä då ble int säu lään för si dränen pina
 da smat häk han, ä då yälpt int varken prästen kända eller
 män an tin för si då ble väro ä int vätt, för si konner
 ä hela hans famely samlades mä prästen mä my se god
 wan ä ha om föllentse, ä ha ha lään ä väl ä prästen
 säst ä ha män inen tin yälpt, för si nä kvällen fram
 säu him dränen ä pinade banen i jär som vandett
 ä dätta god att banen ble från rettett säu han god äv
 mä my, en man wa han förannen ä nä mad hitta han
 säu han döä i bron, ja si om han ha gätt dit sjö
 si läret man int, eller om dränen ha drage det han
 si då skol går som dränen sa te han att han skol
 beli tasia ä att han mä skol te hällliche, om han vätt
 skol ställar om då sjö, ä då god han te synes säu,

ANDRE TILFÖRLITLIGT

ä si hur då nu va sin ble hanen kaljivata av sin drän,
 säu att livada man varanva när tin di shoal yära ätte
 döen säu nacho hæl di va me än di levanne hæs pän yolen.
 ä si en sin snäpplia begravnin sam där hanen fick sen
 si han va en snäpplier ä fick begravas te nar om byge
 han iblan andra trächa utlinda. ä balas öva byghmuran
 lia sam andra eldäoliva ä inen av hans fick va ma ä
 pätja han pän sin sista pär, män si då sluta int
 mä mä då fö si dränen hæl pän te o fara där o ges
 ta, säu att nä då ble skum väjude inen te o gän
 ut om dövana fö si därna dränagarten va ätte fram
 me o visade säu, ä sen ble då säu att hanen snälv bäs
 yade te o spöka han mä pän gän sä att pälh tan
 int va där ä sköta om när tin, fö si om hvällara
 ella pän snättara haune di häsiva trä gasta träffas
 säu gävan ä hamma i hap ä stis säu te där snitola
 gävl säu då va hemst, ä va di shoal säu då smar i hel gävan,

ä sen fram utan fö allvar, fö si hneatvan böryade
 att dö ut ä ägendammen böryade te o föminna, ä två
 söna yaa svära brätt sin di hamnade i hähite, ä tre
 äv de föm döttra di haan pich vächta leaan ä ble di
 sä ämt vrak belan hvinfolh sam fans te päu däm
 tien, ä tielt ätte do änthan i säry ä bekrämmer i däm
 va ält föbi päu gävan, ä ält skälde man päu
 drönen sam int pich tala ve prästen, fö si han fö
 särade dä ätt han skool va man te o föminna
 ält va däa fans lö ägodela folk och yvar, säu ätt
 ya sha säya ätt undä förfädanas ti säu va dä
 pälett te ä va ovän mä den sam skool dä o int
 förenas mä han mä än som han ännu va häd i
 tien fö si man haan int gän ut sen skant om
 hvällara utan te o räukha mot sin ovän, ätt man
 haan mäin täcken däa utan ätt man ble gastabrom-
 made ä pich ligga nykha ä spy gän gälln u say.

MORE TILFÖRLITLIGT

Ovarnna pinn
varandra oftes
döden.

ya sen ni ha moam pjuental om yengjinnare sin wan
ya tala om en händelse häa inam sochena, dä häänd
sinn sent sam i mina beandamsäna, dä wa en garvare
i en bane som allti häu o slott mä varanna vä di
träffades, i di va ricktia aväna dä han man däi sä
mä di va goa hära läe två sä att ioren av däi rick-
de pän däi anse te väi para, män si di ga varanna
dä bättet att ricken som do päst säi skäl han pinn
dän sam levd ätter i si dä läe säi mä, fö si spanen
do päst i läe valada, man man han tänka say
att saam hvälten sikh garva pjuhäls utär sin vään
i dä nedett ävdän, fö si dä va säi att garvan va
bätte i skalle gi hem fram pju natten i si däi
sikh han bonalle som di höllade han, i sällskap lä
dan sam nä han gick häa i väran, män si spat
sinn sikh garvan hära bonalle pju sin rogg hele
väde hem sam va en halv mil, i va skäl han yäna.

3444

144

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

då va te o brudga han veest va då va frågan om
 i han haan int slippa han pån vatt vis, i han fick
 båra pån han te had kom te sin egen trapp där stä
 äft han alle män wä samma fick gassan say en
 affil utär han alle säu han stäp i lile liggande i
 int rohad gåu in, utan att di kom ut i haan han
 ien i laa haan, i ifrå dän dän va int gassan pån
 fältana mear män han do nienna dyfett ätte dän
 hvalten, på si han fick säu mätt utär han alle
 fästa besähet säu han behövede int mear hää i väran,
 män ätte dä att gassan va begravnen fick man si
 gassan gaste i bannagaste spinande ätte var
 anoa löns vägen i stäp i alländhet i belan vid
 gassans bestäl i i belan hemma pån kom allens
 gåna, säu näck stäsa säuna läften allti, att di ska
 besäha sinna aväuna i ve dagälla dän efter di
 ä döva i begravda, ya si säu ha dän unner fäfädans ti.

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

har Andersson hänt mer om yowgr: 148
3444

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gumma gii
igen för att
be om förlåtelse.

for si fami tolte om en gammall fattia härin som
had för wana te o gäu i hännas pänagrapa o själä
pään. potatess i hästana, för si man had int nännä
pänahällara pän dän tien. man yow en gras i en bas
he dän man had dän i tächte hänn mä gras i i skän
frän brathachen. i mi fan had en tächen pänagrap
mä, i si dänna härin ho hällata pän dän säu optä
ho behövde pään te pään o fan had lättna härl för
si ho wa fattia säu had yowhatt härl i int säu väi
te säu för att. män säu till häringen sydu i do. män
si inan ho da schickra ho bud från fan i well taba
mä fan, ho wille näck bekränna att ho wa tagt pän
an i grasan, män si had fram int dit från ho wa
dän i dän wa dän för sent, i nä ho wa begraven
säu hälla ho pän si pänagrapan wa endä lödarnatt
i grät i gnätde öwa sitt syddia tilltag som in ble opp
blaratt män ho levde härl i tien, ho sikh inen wa i gravan för dän.

män som gifte sig te prästen i sa förhållanett i sa att
han skool göra ett slut på den där om den påns när väl
sån att den ärma häringen branne på sin grav
i prästen sa att han ville göra den om på veckan
in på hans förslag i alla haan han ingenting göra
si man skool göra te hennes grav i stället sa mellan
håll ålva i talen på fredagsnatten, i hån skool på ar
yer fall bekännelse på att han förlät henne va ha
hade bratet mot han i allri tänka på hennes värdi-
het med i att ha nu från denna da sool vida i sa
uti sin grav i int rida sa ve pånagrafan sora
dotta va prästen te rethre på, och den stapätes utav
han, i må den bytte han va i för öve henne att han
skulle vilva i god va te lammada, i må den sa va
han smett den stachus patta häringen ha ridade
sa allre med ve pånagrafan, i sint förham allt
gänt unwar vära förändras ti. Slutar här andersson sin berättelse,

ANDRE TILFÖRITLIGT